

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. kúttól az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtt
10-12 óra között,
Bolonya, ester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; fél évre 3 frt 50 kr
negyed évre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sorért 4 kr. (1-10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s. társa hirdetési irodájában.

123. szám.

Brassó, Szombat, október 23-án.

II. évfolyam 1886.

Gróf Bethlen Gábor.

Nagy-Küküllőmegye közönsége diszes ün-
nepet ül. Épen ma tíz éve, hogy Bethleni gróf
Bethlen Gábor főispáni esküjét letette a megye
közönségének kezébe. Ma tíz éve, hogy a ki-
rályi bizalom őt azon diszes helyre ültette, a
melyről tíz éven át annyi tapintattal és erély-
lyel kormányozza két megye összes ügyeit.

Nagy jelentőségű ünnep ez Nagy-Küküllő-
megyére nézve. Kétszerte nagyobb jelentőségű,
mint bármely más hasonló ünnepélyek; mert
gróf Bethlen Gáborban nemcsak a főispán.
hanem a magyar állameszme megtestesítője is
ünnepeltetik. Azon egyéné, ki felette kényes
helyzetében oly gyorsan tudott elnémitani
minden államellenes törekvést; a ki fényesen
igazolta be Kossuth szavait: „Egy államban
élhet több nemzetiség, de nemzet csak
egy.”

Egy évtizede annak, hogy gróf Bethlen
Gábor mint főispán két megye élén áll. Oly
megyét vezet ő, a hol évszázadok óta foly a
nemzetiségi harcz, a hol kiolthatatlan gyűlölet
a magyar nemzet iránt vezérli tettökben a
nemzetiségeket.

Gróf Bethlen Gábornak sikerült a gyűlö-
letet elnémitani; sikerült békét teremteni, me-
lyet megzavarni nem merészel senki. Bizalom
s tisztelet vette körül, midőn a királyi kegy
ama méltóságra emelte, s ma, tíz éves siker-
dús működése után a bizalom, a szeretet s
tisztelet megtízszerezedett. Megyéjében a szere-
tet, annak határain kívül az ország minden
részében dícs, fény és tisztelet körveszi nevét.

Egy évtized alatt gróf Bethlen Gábor
Magyarország első főispánjai egyikévé emelke-
dett; kezdve a koronás királytól, le az utolsó
földmives gazdáig, mindenki előtt kedvelt fő-
ur ő. Arisztokrata, magyar arisztokrata a szó
legnemesebb értelmében. Minden fáradsága me-
gyéje, nemzete és hazája boldogítása.

A főuri köröknek ő ép oly kedvelt alakja.
A főrendi választások alkalmával nyerte en-
nek legszebb bizonyítékát. Vagyona után nem
maradt főrendiházi tag. A főrendek nem akar-
ták nélkülözni Erdély egyik legjelesebb főis-
pánját s megtisztelték őt is bizalmukkal.

S e bizalmat tetézte a közművelődési egye-
sület alakuló gyűlése, midőn elnökévé válas-
totta gróf Bethlen Gábort.

Ennél fényesebb kitüntetés a magyarság

részeről nem érhetne volna egyhamar a nemes
gróftól. Legtényesebb bizonyítéka népszerűsé-
gének. Polgártársai, az egész nemzet, Erdély
magyarsága egy szívvel, egy lélekkel tette fe-
jére az érdem koronáját. Ez a legtényesebb
elismerés.

A ki mintegy harmincz évvel ezelőtt a
szabadságharcz gyászos vége után künn ide-
gen országban, távol hazájától tett szolgálatot
hazájának; a ki nem félve az üldöztetést, nem
kimélve áldozatot, működött éveken keresztül
hazája érdekében, elvállalt s teljesített fontos
missziókat; a ki később ott küzdött Garibaldi
oldalán s egyik győzedelmes csatából a másik-
ba rohant; a ki a harcztéren százszor is szem-
beszállt a halállal: az a férfiú ma ott áll egy
diszes polezon, ott áll fénytől, tisztelettől kör-
nyezetten; ott áll, bírva királya és kormánya
bizalmát s polgártársai szeretetét, ragaszkod-
ását.

Nagy-Küküllőmegye ezen ünnepélyét nem
rendezi a magyarság. Ez nem magyar ünne-
pély. Ez közös ünnepélye azon megye három
nyelvű lakosságának, s a mi legfőbb érdekét,
politikai jelentőséget kölcsönöz annak, épen az,
hogy az ünnepély rendezésében száz polgárok
játsszák a főszerepet, övék a kezdeményezés.

— Ez pedig ékesen szóló bizonyítéka annak,
hogy gróf Bethlen Gábor össze tudja egyez-
tetni a jogot a köteleességekkel. Bizonyítéka
annak, hogy Nagy-Küküllőmegyében a szá-
szok gróf Bethlen Gábor tíz évi uralma alatt
jogaik szabad gyakorlata mellett megtanultak
ismerni köteleességeket is.

Az utolsó évtized története egy diszes
lap Nagy-Küküllőmegye történetében. Minde-
nek előtt a társadalmi béke, az egyensúly az,
mely e megyét jellemzi. Az egyenjogúság itt
a szó legszebb értelmében megvalósult.

A közigazgatás kitünő. A polgárok szel-
lemi és anyagi előrehaladásának minden biz-
tosítéka megvan s csak épen a polgárságtól
függ, mily mértékben veszi annak hasznát. Ez
pedig gróf Bethlen Gábor érdeme.

Politika, irodalom, művészet, mind méltó
bajnokát bírja benne. A politikában jellemzi
őt a határozottság. Azon állásponttól, melyre
tíz évvel ezelőtt helyezkedett, máig egy pill-
natra sem tért el. Rendíthetetlen híve a sza-
badelvű pártnak s kormánynak. Nemzetiségi
tekintetben elve: tisztelni mindenki-jogait, de

egy tapodtat sem engedni a mi jogainkból.
— Ez a politika szerzé neki diadalát. Ennek
tulajdonítható, hogy ma vallás- és nemzetiségi
különbség nélkül szeretet körveszi őt, a mely-
nek megyéje az által ad kifejezést, hogy fény-
nyel üli meg főispánságának tizedik évfordu-
lóját s e nap emlékére életnagyságu arczképét
festeti le.

E kép ott fog függni Nagy-Küküllőmegye
közgyűlési termében. Hirdetni fogja, hogy böl-
csesség, tapintat, erély és rendíthetetlen jellem-
erősség az, melylyel gróf Bethlen Gábor tíz
éven át polgártársai szeretetét kivívta s me-
gyéjét boldoggá tette.

A segesvári ünnepély messze ki fog hatni
Segesváron túl az ország minden zugába. Mert
gróf Bethlen Gábor nem a két Küküllőmegyéé
többé: ő az egész országé, kinek működését
millió szem kíséri éber figyelemmel.

Tíz éves főispánsága után szívből üdvö-
zöljük gróf Bethlen Gábort; őszinte szívvel
csatlakozunk ünneplői seregéhez s bizonyára
csatlakozik az ország minden igaz fia.

Üdvözljük Nagy-Küküllőmegye közönsé-
gét, mely ezen ünnepélylyel igazolja legténye-
sebben, hogy egyrészt méltó azon férfira, kit
a királyi kegy adott neki, másrészt megér-
demli a nagyrabecslülést.

Üdvözljük ismételten s szívből kiáltjuk
velők: Éljen gróf Bethlen Gábor!

A szabadalmi jog reformjához. A szabadalmi
törvénytervezet megalkotása tárgyában a magyar és
az osztrák miniszterek küldöttei közt folyó tárgyalások
előhaladnak ugyan és nemsokára befejezhetők volná-
nak, ha a magyar országgyűlés a törvényjavaslatot,
még ha azonnal be is terjesztethetnék, a most folyó
utolsó ülésszakban letárgyalhatná. A kiegyezési javas-
latok, melyekkel a szabadalmi törvény nem áll össze-
függésben, teljesen igénybe veszik a két ház idejét. A
kereskedelmi szövetségről szóló törvényjavaslat 16. §-a
értelmében azonban a szabadalmi törvényjavaslat a
szerződési időszak alatt is bármikor beterjeszthető és
tárgyalható lesz. De minthogy a jövő évben lesznek
a magyar képviselőválasztások, az új szabadalmi tör-
vény 1888. január elsejére semmi esetre sem lesz
megalkotva.

Monarchiánk és a bolgár kérdés. Az utóbbi na-
pokban feltűnő módon és több oldalról amaz állítás
variálta, hogy Ausztria-Magyarország és Németor-

A „BRASSÓ” TÁRCZAJA.

Ha te értenéd...

Ha te értenéd, hogy miket regél
Szép holdas este a hulló levél;
Ha tudnád, miért busul a gerle,
Ha párja elszáll, el messze-messze;
Ha sejténéd, mit dalol a madár,
Mely rejtekére ismét rátalál;
Ha érzenél, ha volna jó szíved:
— Megértenéd fájó keservimet!

Emil.

A szegénység átká.

— Regény.

Írta: Brankovics György.

(Folytatás).

(26) — Remény! — hangzott az egykedvű válasz
Hermin ajkáról.
— Csak egy szemernyivel több és melegebb ér-
zelmet kérek!
— Kedves barátom, nem tudom, mivel bizonyít-
sam be, hogy igazán jó vagyok hozzád s hogy érzel-
meimet másra nem pazarlom; de ha tudnám is, hiába
bizonyítanám, mert holnap ismét kétkednél és...
— Lelövöm azt a száraz galyat arról a topoly-
fáról! — szakasztá felbe Hermint Loránt.
— Furcsa gyönyör, mondhatom!

— Bűn talán ez is?
— Nem, csak céltalan és gyermekes.
— Nagyon őszinte vagy, kedvesem! egy cseppet
sem szeretsz.

— De igen, néha, a mikor szeretetreméltó vagy.
— S a mikor nem vagyok?
— Ama kedves percekre gondolok, mikor az
tudtál lenni.

Loránt megcsókolá jegyesét, a kinek ajka körül
a győztes mosoly játszott.

E pillanatban mély sóhaj hangzott ki a rozsok
közül. Hermin és Loránt egyszerre hátrafordíták a fe-
jüköt s egy fiatal embert pillantottak meg a rozsok
közötti meszgyén ellenkező irányba haladni.

— Ah, a tudós ur! — mondá Hermin, — enyel-
gésünk fölriasztá.

— Ki az? — kérdi Loránt.

— Nem ismered? Bolgár Kálmánnak, ispánunk-
nak a nevelt fia: Sándor. Most készül az ügyvédi vizs-
gára. Csinos, tehetséges és művelt fiatal ember. A leg-
elvonatb és legtudományosabb kérdésekről oly élvez-
zetes alakban cseveg, hogy valóságos öröm vele tár-
salogni.

— Valóban? — mondja Loránt. — Műveltségé-
ről nagyon rossz vizsgát tett le most, midőn közvetlen
közeliünkben, minden köszönés nélkül tovairamodott.
Ha tudnám, hogy az olyan

— Akkor megtanulhatnád, én pedig ellenkezőleg
kitünő minősítést szavaznék neki.

— No lám! ... érdekes ... S vajjon mi ér-
demeket szerzett e kiváló pártfogásra?

— A minöket te sohasem fogsz szerezni.

— Nem?

— Nem! mert nem akarsz gyöngéd lenni s így
nem is érted meg a gyöngédségből eredő tetteket.
Látod, az a fiatal ember hallotta beszélgetésünk egy
részét, látta, hogy megcsókolált és...

— És sóhajtott! — vágott közbe Loránt.

— Nos, igen, sóhajtott, én pedig haragszom!

— Azért, hogy csak sóhajtott?

— Az a fiatal ember meg akart kimélni attól,
hogy elpirulásomat lássa; te pedig az ellenkezőt ki-
vántad volna.

— Én? ...

— Nos, igen; mert különben nem bélyegeznéd
műveletlenségnek az ő ildomosságát, gyöngédséget.

— Kitünő ügyvéd válnék belőled, Hermin. A
peremet elvesztettem, de szemmel fogom kísérni a só-
hajtozó jurátust

— Tessék!

A míg a vagyon s a rang gyermekei így gyűj-
tögették a családi oltár felépítéséhez az anyagot, ad-
dig a végzet sokkal egyszerűbben kötötte össze a ter-
mészet egyszerű gyermekeit.

szág Oroszországgal Bulgária időleges okkupációjának eshetőségére nézve megegyeztek volna. Eme hír, valamint minden más hasonló tudósítás minden tényleges alapot nélkülöz. Oroszország Bulgáriát, még ha rendkívüli esetek beállanak is, nem fogja katonailag megszállni, mert igen jól tudja, hogy ezt Ausztria-Magyarország nem hagyja. Azt hisszük, Tisza miniszterelnök erre vonatkozó nyilatkozata eléggé világos volt.

Román lapszemle.

Nagyobb újság történt Nagy-Szebenben, mint Szófiában, e hó 20-án. Jaj, mi az! A „Tribuna” nem a magyarokról, hanem az erdélyrészi rumunokról irt egy vaskos vezércikket. No, ez érdekes lehet! Talán dicséri a natiót? Oh nem, dorgálja, szappan nélkül mosdatja őket, pedig a mint tudva van, elkelne a szappan is. Elég az hozzá, hogy érdekes böjti prédikációt tart a nationak.

Azon kezd, hogy közölte a szilágysági, a volt naszódvidéki román kultúregyleti tudósításokat; a szebeni, a dévai rumun tanítói egyletek közgyűléseit. Lám, — így sohajt fel — hogy a rumunok is érdeklődnek a kultúráért, hanem az a keserűsége, hogy a munka nem általános. Általában épen ott nem tesznek semmit, a hol a natio tömegesebben lakik, sőt ott mutatkozik a közöny leginkább. Mig pl. a leginkább kitett szilágysági rumunok vállvetve dolgoznak, addig Brassó- és Fogaras megyékben, Hátszeben és a nyugati havasokon a rumunok lemondottak minden ellenállásról, mintha elvesztették volna ruganyosságukat. „Pedig ezek vannak a legkedvezőbb helyzetben.”

Halljuk tehát, az erdélyrészi tömegesebben lakó románok kedvezőbb helyzetben vannak... mint? Mint a románaiak akárhol: feleljük mi. De ne veszítsük el a „Tribuna” kőzmadzagát. Következnek a volt naszód-vidékiek, ezeknek kellene a nemzeti mozgalom élére állani. Azonban jólétben élve — mindig a saját utjokon jártak s nem csináltak a többiekkel közös ügyet. Jól van sorsuk s nem akarnak a kormányval összetűzni, hogy ne bántsa őket, miként bántja(?) a többieket. A naszódiai számára tehát nem létezik ez a jelszó: „Egy mindenekért és mindenek egyért.”

Lassan-lassan megszokta a „Tribuna”, hogy ne számítson a naszódiaikra az ő politikai számításiában. Most már érzik a naszódiaik is azon terhet, melyekért a „Tribuna” oly keservesen küzd. Majd meglátja, hogy mi lesz belőle. De ki álljon Naszódon a dolog élére?

Ezután neki ront félkézzel a n.-szebeni román fiók-kultúregylet igazgatójának, a ki most már nem olyan korrekt, mióta régi barátaitól elfanyalodott. Tény — úgy mond, — hogy nem a szebeni, nem a brassói, nem is a naszód-i fiókok, hanem a szilágysági a mintegylet (model e cel din Selagiu). Már hogyan ne volna a szilágysági a model egylet, ha a veszedelem ott a legnagyobb (atât expusi si de reu situati.) Hát azoknak a moldovai csángóknak milyen a helyzetük? Ne tudná-e ezt Szlavics ur? Az már más. Azokért fájjon a mi fejünk, nem a „Tribuná”-é. Elég gondot adnak

Pistát zokogva fogadta házuk kapujában Jutka.

— Ne sirj, — vigasztalá Pista, miután a halott mellett letérdelve, egy rövid imát elmondott. — Ennek is meg kellett történnie.

— Senkim sincs többé a világon! — rebegé sóhajtván a leány.

— Itt vagyok én!

— Azt nem kívánhatom, hogy feleségül végy, mert hát nem minden úgy van ám, a mint az anyám mesélte.

— Nem úgy van-e? — kérdi Pista csudálkozva.

— Nem bizony! Pénzem nincs, ezen a házacs-kán pedig több az adósság, mint a mennyit ér; ruhám, ágyneműim az igaz, van szépen...

— Ha a dolog úgy van, — mondá Pista elszánnan — akkor csakugyan a feleségemnek kell lenned, Jutka! Leszel-e?

— Gazdagot és szebbet kaphatsz.

— Igaz... lehet... de azért mégis te léssz a feleségem.

Jutka egy kancsó bort s egy darab fehér kenyeret hozott ki a hátsó kamrából. S midőn egy félóra mulva Pista távozni készült, még egyszer figyelmeztette őt:

— Gondold meg jól a dolgot, Pista, hogy meg ne bánd aztán később!

— Szegény vagy, senkid sincs, — válaszolá Pista — jó s takarékos léssz, s én mindened leszek, a többi megadja az Isten. Ebben maradunk.

(Folytatása következik.)

neki a fogarasi, brassói és naszód-i testvérek, kiknek jól lévő dolguk, nem gondolnak a közös ügygel.

A nagy munka így ér véget: „Vannak emberek, kiket akárhova teszünk, megállnak a gáton (fac tréba buná), vannak, kik a dolgokat egy helyben megállítják és vannak, kik rontanak, még mikor jót akarnak is tenni.” Igaz! „Ezért a bölcsesség nagy titka arra ügyelni, hogy kit állítunk a dolgok élére, melyekben részt akarunk venni.” Politikai kombinációk és kultúregylet!

Mindennek az a veleje, hogy nem úgy megy minden Szebenben, Fogarason, Brassóban és Naszódon, a mint a „Tribuna” politikája kifundálta a nemzeti mozgalom érdekében. Mi ezt örömmel vesszük tudomásul, mert előjelét látjuk benne annak, hogy a nagyhangú szavak ideje kezd lejárni s a románok kezdenek a helyzettel számot vetni. Mi az Isten csudájának vannak is azok a szilágysági románok úgy kitéve, hogy a „Tribuná”-t úgy lekötözték? A magyar nyelv megtanulásának. Bezzeg, hogy nincsenek ennek a veszélynek kitéve többé a moldovai csángók! Túl vannak már a veszélyen, ma már csak románul tudják mondani, hogy ők is magyarok dupa legea, azaz róm. kath. hitoknál fogva. Hanem ez Moldovában van, a hol nincsen magyar lap, mely az állam nyelve: a román nyelv ellen igasson. Ott a másnyelvű lapok szerkesztői lábujjhegyen állnak s azt se tudják, hogy mikor mondják nekik: „Uram! Két óra alatt hagyja el Romániát.”

Czenkalji.

Évi jelentés.

(Az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület” brassómegyei fiókegyletének 1886. október hó 17-én tartott első rendes közgyűlésén felolvasta Sztérényi József.)

(Folytatás.)

De nem lehet célunk, keseregni a múlt föött. A megtörténtet meg nem történné tenni nem lehet. — A mit e tekintetben még tehetünk, az csak az, hogy igyekezni fogunk csangó magyarjaink között apostolokat szerezni szent ügyünknek; — igyekezni fogunk őket felvilágosítani szent céljainkról, hogy mire ujból eljő a beszámolás ideje, ez irányban teljesen megnyugtatót jelenthessünk.

Ha számokban kell kifejeznünk a brassómegyei fiók hozzájárulását a nagy gépezethez, úgy az következőleg alakul.

Egy örökös tag után befoly 500 frt, 21 alapító tag után befoly 2100 frt, 335 rendes tag után befoly évenként 670 frt, — a hat évre pedig 4020 frt, 44 pártoló tag után befoly évenként 44 frt, — a hat évre 264 frt, — úgy hogy a brassómegyei fiókegylet az első hat évi ciklusra 6884 frtot biztosított csak tagdíjakban az egyesületnek.

Ez az, a mire eddig körülbelől biztosan számíthatunk. Ámde el bennünk a remény, hogy fiókegyletünk tagjainak száma s az egylet jövedelme is gyarapodni fog.

Az első évi tagdíjakat a lefolyt év folyamán szabályszerűen beszedettük. Befolyt összesen 1777 frt. 79 kr., — a miből a fiókunkra eső 25%-ból fedeztük a felmerült költségeket, t. i. 102 frt 9 krt, mit leginkább a nyomtatványok s szolga fizetése igényelt. A múlt évben befolyt díjakból beküldetett a központi pénztárba 1623 frt 52 kr., s van ez idő szerint a pénztárban készpénzben 154 frt 27 kr.

Ezenkívül azonban némi csekély hátrálékos díjak is vannak még a múlt évről, — melyek azonban remélhetőleg — ha elkéssetten is — mind be fognak folyni.

Befolyó pénzeinket — mélyen tisztelt közgyűlés, a helybeli takarékkölcsön szövetkezetbe fektetjük le gyümölcsözőleg, a míg azokat a központi pénztárba szállítjuk be. Teszszük pedig ezt két okból. Először gyümölcsöztetni akarunk minden fillért, — hogy ne heverjen ezen szent pénz egy pillanatig sem haszon nélkül, és másodsor emelni akarjuk ez által ezen helybeli egyetlen magyar pénztárat, melyet — mint minden társadalmi intézményünket — az égető szükség hívott életbe.

A folyó évi tagdíjak beszédése még mindég késik, ámde választmányunkon kívül eső okok miatt. A nyugták már kiállítvák s a mai közgyűlés után az idej tagdíjak beszédése haladéktalanul meg fog kezdetni, hogy az év végeig az esedékes összeget a központi pénztárba szállíthassuk.

Fiókegyletünk szervezete némiképp elűtő a többi megyei választmánytól. Mig más megyei választmányok működésök területén vidéki köröket alakítanak s ez által közvetlenül akarják az eszmét terjeszteni: addig nálunk a viszonyok parancsoló hatása következtében gondosan kellett kerülnünk az ily irányt, sőt kíváncsúnak mutatkozott, hogy a megye magyarságának összes ügyeit egy választmány, ezen megyei választmány intézze.

Ezen — ha szabad e kifejezéssel élnünk — közös alapon alkotta meg alakuló közgyűlésünk a választmányt is, midőn kilencz választott brassói tag mellett hét vidéki tagot választott, még pedig azon elv alapján, hogy minden község 1—2 vál. tag által legyen képviselve. Igaz, hogy szemben a megyei magyarság csekély részvételével ez igen sok. Ámde így kívántak a viszonyok. Azonban alakuló közgyűlésünk alkalmával három magyar község s Predeal teljesen figyelmen kívül hagyott. Hogy miért? — azt nem nehéz megfejtetni. — Mert ott nem voltak tagjaink. Mihelyt azonban ott is jelentkeztek tagok, — a választmány — épen a közgyűlés által felállított elv alapján — szükségesnek látta, hogy ezen községek is képviselve legyenek a választmányban. A tekintetes közgyűlés utólagos jóváhagyása reményében tehát választott ezen községekből u. n. választmányi megbizottakat, azaz oly bizalmi férfiakat, kikhez a választmány az illető községeket érdeklő ügyekben bizalommal fordulhat.

Igy megalakítva, áll választmányunk Koós Ferencz kir. tanácsos tanfelügyelő, mint elnök, dr. Weisz Ignác ügyvéd, mint alelnök, dr. Kádbó Ferencz ügyvéd s Sztérényi József lapszerkesztő, mint jegyzők, Orbán Ferencz középiskolai igazgató, mint pénztáros és Szent Balint illeték-kiszabási hivatali főnök, mint ellenőr, — azaz tisztviselőkn kívül kilencz brassóvárosi választmányi tagból, s. p. Dobiczky Sándor vasuti osztálymérnök, Gencsy István kir. adófelügyelő, Harmath Lajos ügyvéd, Józsa Ferencz iparos, Kenyeres Adolf kir. ügyész, Kovács Károly törvényszéki bírő, Lázár Gerő nagykereskedő, Mayer József ügyvéd és Vargasy Ferencz főgymnáziumi igazgatóból, — és hét brassómegyei választott tagból s. p. Bartha Károly igazgató, Borecs Mihály ev. lelkész, Deák Sándor ev. lelkész, Fejér Gyula ev. lelkész, Gödri János ügyvéd, Jakab János tanító és Masznyik Gyula ev. lelkészből, kik mellé választmányi megbizottakká választottak: Kiss Árpád ev. lelkész, Mihályi Károly ev. lelkész, Siposs János körjegyző, Szabó Antal körjegyző és Szemerjai Károly igazgató.

A választottakon kívül az alapszabályok értelmében hivatalból tagjai voltak a választmánynak az örökös tagok képviselői és az alapító tagok. A tisztikar személyzetében azonban némi változás állott be. Ugyanis a pénztáros ur túlfoglaltsága miatt teljesen képtelen lévén ez állással járó teendőit végezni, ezen állás eddig helyettesítéssel töltetett be, még pedig előbb az elnök s jegyző, majd az ellenőr által. Ez az állás azonban ma végleg betöltendő. Hasonlóképp szervezendő volna egy új állás, az ügyészé, a ki a fiók netaláni jogügyeit lesz hivatva intézni.

(Folytatása következik.)

Megyei ügyek.

Brassómegyének felirata a belügyminiszterhez a tisztviselők nyugdíjintézete tárgyában.

(Vége.)

Engedje most nagyméltóságod többször hivatkozott 40477. számú magas leirata egyes pontjaira felvilágosításunkat és kérelmünket előterjeszteni:

1) A rendelkezés alatt lévő nyugdíj-alapot illetőleg: Ezen alap eredetét vette a nagy-szebeni szász egyetem által kezelt a 11 volt szász kerületet illető „Kerületi tisztviselők nyugdíj-alapjából.” Brassó vármegye ugyanis 1876. évi megalakulása alkalmával „Kerületi tisztviselők nyugdíj-alapja” czime alatt átvett a kezére jött kötvények alapján brassói különböző pénztintézetektől 6860 frt 01 krt; ettől kezdve bezárólag jelen évig átküldetett a szász egyetemről 1469 frt 95 kr, büntetéspénzekből befolyt 73 frt 92 kr. Ajándék czimen gróf Bethlen András főispán ur ő méltóságától 800 frt. Mindezen összegek gyümölcsözőleg folytonosan el lévén helyezve, az alap jelenlegi állása 10692 frt 43 krt teszen.

Hogy pedig a töke ez idő alatt csak ennyire növekedett, oka az, mert a kamatok az 1885. évig a törvényhatósági közgyűlésnek 1877. évi augusztus 22-én 4815—160. szám alatt kelt határozata értelmében Brassó város közönsége által nyugdíjazott azon tisztviselők nyugdíjába folytak, a kik egyidejűleg Brassó vidéki tisztviselők is valának. Jelzett nyugdíjasok elhalálása következtében azonban ennek szüksége megszűnván, ezen alap terhére eső kiadások nincsenek s így Brassó vármegye azt és kamatait a megyei tisztviselők nyugdíj-alapja céljára fordítani jogosan határozta.

2) A 4. §. 2-ik pontja helyett következő szöveget vesszszük fel: „A tisztviselőkre segéd-, kezelő- és szolgaszemélyzetre esetleg kiróvandó birságpénzekből, a mennyiben ezek felett a törvény vagy szabályrendelet másképen nem rendelkezett.”

3) A 4. §. 4-ik pontjában említett 2%-nyi belépési díj helyett 4%-ot állapítottunk meg.

4) Nagyméltóságod által elrendelt módosítások közül legterheesebb lenne a 4. §. 6-ik pontjának módosítása: mely tisztelettel kérjük annál fogva nagyméltóságodat, méltóztassék attól eltekinteni s az eredeti szövegében felvett 1 száztólit jóvá hagyni. Erre annál jogosabban kérhetjük nagyméltóságodat, mert törvényhatóságunk, a mint ezen tiszteletteljes feliratunk 1. pontja alatt jelezve van, az alap létesítéséhez már most előre 10692 frt 43 krral járul, jövőre nézt pedig az alapszabály-tervezet 5. §-a 2-ik pontja alatt elhatározta s ezen határozatát ma is fenntartja, az alap jövedelmét saját erején oda egészíteni ki, hogy az minden felmerülő nyugdíj-igényeknek teljesen megfeleljen.

De támogathatjuk ezen kérésünket nagyméltóságod által Háromszék vármegye részére 1885. évi márczius 1-én 7406.—III. b. sz. a. jóváhagyott nyugdíj-alapszabályval is, a mennyiben — habár Háromszék-megye köztörvényhatósága hason intézményének alapjához egyszer s mindenkorra csakis 7250 frt segéllyel járult, e czímen szívalék fizetéstől az ottani tisztviselők teljesen mentesek.

5) Az 5. §. 1. pontjában 3%-kal tervezett rendes díjjárulékot a magas rendelet értelmében 4%-ra emeljük föl.

6) Az alapszabály tervezet 4. §. 7. és 8. pontjának, az 5. §. 2. pontjának 7. §-nak és 22. §-ának elrendelt módosításától méltóztassék nagyméltóságod kegyesen eltekinteni s azokat eredeti szövegükben jóváhagyni, mert épen ezen részei az alapszabálynak azok, melyekkel a törvényhatósági közgyűlés minden kétséget kizárólag biztosítani óhajta tisztviselőit arra nézt, hogy nem fog előfordulhatni oly eset, midőn a tisztviselő kiérdemelt nyugdíjához ne juthatna. Egyfelől igazságos és méltányosnak tartja törvényhatóságunk ily biztosítékot nyújtani tisztviselőivel szemben, de másfelől a jó közigazgatás érdekében levőnek is véli ezen biztosítékot, a mennyiben sokkal pontosabb és lelkiismeretesebb szolgálatot várhatni azon tisztviselőtől, kinek saját övéi jövője minden irányban biztosítva van, mint a kinek a meglévő életgondokon kívül — az eddigi viszonyokhoz hasonlóan — a jövő feletti aggodalom kell minden óráját hogy elfoglalja.

A mi pedig az alap életképességét illeti, ez irányban aggály épen nem foroghat fenn, biztosítja azt törvényhatóságunk ez iránti félreismerhetlen jóakarata, s ezen jóakarát czélyszerű gyakorolhatására meg van adva az eszköz, különösen az alapszabály-tervezet 5. §. 2. pontjában, valamint nagyméltóságodnak minden iránybani főfelügyeleti jogában.

7) A 11. §. 1. pontjának második bekezdése következőleg módosítottatnék: „Az alap vagyona gyűmölesözés végett magyar állampapírokba vagy az állam által” stb.

8) A 36. §-ban olvasható ezen szó után: „alkalmával” még ezen szó tétetik: „nyugdíjképen.”

9) A 45. §. helyébe következő szöveg iktatandó: — „A nyugdíj-intézmény alaptőkéjének annyira lett nevedése alkalmával, hogy annak kamatai a szükségletnek megfelelően, ezen alapszabály a törvényhatósági közgyűlés által — a viszonyokhoz képest — módosítandó, s az ez iránti megállapodás belügyminiszter ur ő nagyméltóságához felterjesztendő.”

Azon reményben, hogy nagyméltóságod törvényhatósági közgyűlésünknek fenn elősorolt, minden elmentmondás nélküli megállapodásához magas jóváhagyását adni méltóztatik, s azon érdekből, hogy az alap létesítéséhez még jövő 1887. év elején hozzá lehessen kezdeni, meghatalmazzuk a megye alispánját nagyméltóságodnak ez iránybani válasza után az alapszabályt, a nélkül, hogy még ide terjesztené a megírtak szerint módosítva, a 40477.—III. b. számú magas rendelet végpontja értelmében közvetlenül eljárni s hozzánk az eredményt bejelenteni.

Brassó vármegye törvényhatósága közgyűlésének 1886. évi október 14-én tartott üléséből.

Erdőőri szakvizsga.

A lapunkban már jelzett erdőőri szakvizsga e hó 18—20-án tartatott meg a megyeház nagytermében Nagy Gyula kir. erdőfelügyelő elnökleite alatt, ki mellé vizsgáló biztosokul a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi magy. kir. miniszterium Zaminer Ede városi erdőmestert és Simon Gyula járási főerdészrt nevezte ki.

A kir. erdőfelügyelőség összesen 14 egyénnek adott engedélyt a vizsgán való résztvevésre a kimutatott szabályszerű kellekek alapján.

Mind a 14-en megjelentek, a kik között voltak 50—60 éves muzsák is. Fogarasmegyéből (Brassó város ottani erdőőrei közül) 3 egyén, Háromszék-megyéből 8 egyén (a községi, magán és testületi erdőőrök közül) s Brassó-megyéből 3 egyén (a városi és a helyi erdőőrök közül) jelentkezett.

Hétfőn délelőtt volt az írásbeli vizsga, melyre következő kérdések adtak fel:

1) Hány ürköbméter fát fuvarozott a vállalkozó a raktárba, ha egy sorban 52, a másikkban 114, a harmadikkban 27 méteröl fa van felrakva? s mennyi fuvarbért kell még ezért kifizetni, ha egy ürméterére 1 frt 20 kr volt az alku; de 250 frt előleg már ki van fizetve?

2) „Erdői rovatos napló” szerkesztendő a hivatalos utasítás szerint és bejegyzendő abba szabályszerű sorrendben:

a) egy erdei lopás esete, melyet az erdőőr személyesen fedezett fel tegnapelőtt;

b) egy kártétel esete, melynek helyét tegnap fedezte fel az erdőőr; a tettesek nevét azonban csak mástól tudta meg ugyanakkor;

c) egy veszélyes cselekmény esete, melyet ma egy hete látott; a tettesek azonban akkor elmene-kültek s kilétüket de csak ma tudta meg valakitől vagy valamiről.

3) Mekkora azon beültetendő erdei tisztás terület, melynek alakja háromszög; leghosszabb oldala 52 öl; s az ezzel szemben fekvő szöveget távolsága odaltól 25 öl?

A vizsga eredménye szerdán délelőtt hirdettetett ki néhány buzdító szó kíséretében az elnök által.

Kitűnően alkalmasnak találtatott 2; jól alkalmasnak találtatott 3; kielégítően alkalmasnak találtatott 7; alkalmasnak nem találtatott 2, — a kik még két ízben jelentkezhetnek a vizsgára.

Az eredmény tehát mondhatni csaknem teljesen egyenlő a tavalyival, a midőn t. i. 14 jelentkező közül egy visszalépven az írásbeli uton, a többiből kitűnően vizsgázott 2; jól 2; kielégítően 7; ki nem elégítően 1.

Megjegyzendő, hogy ez volt a második vizsga városunkban; s remélhetőleg ismételtetni fog a még sok ideig évről-évre, mivel még igen sok azon erdőbirtokosok száma hazánk délkeleti részén, kik szakképzett erdőőrökkel nem rendelkeznek és a kiknek figyelmét e körülményre annyival is inkább felhívjuk, mivel az erdőtörvény értelmében 1889. évi június hó 1-étől kezdve az erdőtörvény 17. §-ában felsorolt erdők birtokosai csakis szakképzett erdőőröket alkalmazhatnak, azaz: a kik az előirt erdőőri szakvizsgát a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi magy. kir. miniszter által e czélból évenként és vidékenként kinevezni szokott bizottság előtt leteszik.

Távírásszok tanfolyama.

A nagyméltóságú közm. és közl. miniszterium f. hó 1-én 10245. sz. a. kelt magas leiratával következő pályázatot bocsátotta ki:

P á l y á z a t.

A m. kir. távirádknál alkalmazásba veendő a XII. díjosztályba sorozott, 500 frt minimumtól 800 frt maximumig 5 évenként 100 frttal emelkedő fizetéssel és a rendszeresített lakpénzzel javadalmazott segéd-tisztek számára Budapestén f. évi november 15-étől kezdve legfeljebb 60 egyén számára 3 óra terjedő tanfolyam nyitattik.

A felvételért pályázhatnak mindazon magyarországi illetőségű, 18 évet betöltött, de 30 évet túl nem haladott korban álló polgári állású férfiak, illetőleg az 1873. évi II. t. cz. értelmében polgári alkalmazásra jogosító igazolvánnyal ellátott kiszolgált altisztek, kik

1. legalább a főgymnasium, főreáltanoda, vagy polgári iskola 6-ik osztályát, vagy valamely kereskedelmi iskola megfelelő osztályait, vagy végre mint katonák az altiszti iskolát jó sikerrel végezték;

2. a törvényes magyar nyelvet alaposan ismerik és egy második nyelvben, lehetőleg a német, franczia, olasz, vagy angolban jártasok. A sajátkezüleg magyar nyelven írt folyamodványok következő mellékletekkel szerelendők fel:

a) keresztlevél,

b) az illetők egészséges testalkatát igazoló, a hatósági orvos által kiállított orvosi bizonyítvány,

c) a politikai hatóság által kiállított erkölcsi bizonyítvány és

d) az utolsó iskolai bizonyítvány.

A kérvények f. év október hó végéig a közmunka- és közlekedési magy. kir. miniszteriumhoz közvetlenül, azok részéről pedig, kik közszolgálatban állnak, illető előjárásuk után nyújtandók, illetve küldendők be.

A bizonyítványaik alapján felvételre alkalmasoknak találtak a magyar nyelvben és az általuk kijelölt más nyelvekben való jártasságuk, valamint jó kézírásuk és helyesírásuk igazolására rövid felvételi vizsgálatot kötelesek kiállítani s végleges felvételük a tanfolyamra ennek sikeres letételétől tétetik függővé.

Budapestén, 1886. évi október hó 1-én.

Helyi és vidéki hírek.

Német színház. Az utolsó két előadásban Dorn társulata ismét előnyös oldaláról mutatta be magát: a vigjáték és színmű terén. A szerdán adott Brentano Fr. „Durchlaucht haben geruht” című 4 felvonásos vigjáték komikuma részint a helyzetek, vagy a személycsere által származik, részint egyes az életből ellesett jellemekből áll. Cselekvénye minden érdekessége mellett mégis kissé egyhangú, nem elég egységes, a mi már azon körülményből kiváglik, hogy a darab végén négy pár boldogul. A darab előadása általában jó, egyik-másik szerepében egyenesen kitűnő volt. Így Nadler ur, ki az etiquett örét, a főudvarmestert játszotta, mesteri alkotást nyújtott. Hasonlóan ellenállhatlan komikus hatással játszott Knaak ur a kedélyes, mindent tudó s kifürkésző pinczért. A közönség különösen e két szereplő játéka fölött gyakran adta tetszésének jeleit. Dicsérrel kell még kiemelni Dornét, Dornstein k. a-t, a játékban és megjelenésében elegáns Rosen urat.

Csütörtökön Auerbach egyik dramatizált elbeszélése, „Dorf u. Stadt” került előadásra. A majdnem minden regényből szindarabbá átalakított közös fogatkozások itt sem voltak elkerülhetők. A cselekvény nebezen indul, a motivatio gyenge; különben is azon benyomást kaptuk, mintha a darab vége felé az érthetőségnek nem épen előnyére sokat kihagytak volna. Bármint legyen is, érdekel követfe mindenki a szegény falusi leány sorsát, ki előkelő házasságot kötve, a városi előkelő körökbe jut s szeretetreméltó természetével a már-már tőle idegenkedő férjét s fenyegetett boldogságát visszahódítja. — Csak ezen főszerep személyesítésén fordul meg a darab sikere is és szívesen konstatáljuk, hogy Dornének sikerült eleinte jókedvű, természetes üdéségével, később megható játékával a közönség érdeklődését felkelteni és mindvégig megtartani, sőt fokozni. Egy szóval ritka szépen játszott. Dornstein s Erna kisasszonyok, Knaak s Bocka urak, mint mindig, élvezetes ensemble-t kaptak.

A kultúregylet és a „Gazeta.” A „Gazeta” is elküldötte képviselőjét e hó 17-én a városi tanács termében tartott közgyűlésünkre. És látta és hallotta a „Gazeta” képmása, hogy valaki elakart olvasni valamit; de ezt kiabálták: „Nem kell, nem kell, igen hosszú!” Ezután az elnök meghitta a gyűlést a bankettre. Ennyit látott és hallott a „Gaz.”, egyebet sem mit. „Ha vak vezet a vakot, mondja a szentírás, mindketten verembe esnek.” Vakoknak és siketeknek tartja a „Gaz.” olvasóit, kiket ő a tökéletlen vak és siket kénye-kedvére vezet a bolondítás vermébe? Több tiszteletet olvasói vajjon nem érdemlenének? Hiszen azoknak a kényerét eszi. Csak a saját gyomráért is jobban megbecsülhetné olvasó közönségét.

A besztercze-naszódmegei köztörvényhatósági gyűlésben, a „Gazeta” szerint ma már csak a magy. arul beszélnek s ez a Bánffy basa érdeme. Ott tehát nem interpellálnak a romániai lobogóért románnyelven. (Alta lume!) Ne küldjünk nekik innen román szónokokat? Szívesen küldenénk, de tudjuk, hogy nem mennének. Itt jobb világ van, azt mondják.

Talált kulcs. Egy felsőbb hivatalnok tegnap egy nagyobb fajta kulcsot — talán kapukulcsot — talált, melyet szerkesztőségünkhez juttatott, hol azt igazoló tulajdonosa átveheti.

Uj könyv. Harmath Lujza, jeles írónőnk „Egy kis darab a nagy világból” címűen vaskos kötetet adott ki. A kitűnő műre — mely három sikerült elbeszélést tartalmaz — közelebből behatóan visszatérünk. Addig ajánljuk a t. közönség figyelmébe. Ára 1 frt.

Pénzhamisító bandát fődözött föl a catarnai rendőrség egy ottani tekintélyes polgár házában. Ez a harmadik hamispénz-készítő szövetkezet Olaszországban, melynek az idén nyomára jöttek. Az elfogott egyének vallomása szerint, a banda egy milliónál nagyobb mennyiségű hamis pénzt hozott eddig forgalomba.

Anarchista katonák. A varsói kaszárnnyakban számtalan anarchista nyomtatványt találtak, ennél fogva, hogy a katonák között az anarchista tanok terjedését megakadályozzák, megtiltották az oly nyomtatványok olvasását, melyeket a kaszárnny parancsnoka nem látott előbb.

A „Magyar Háziaszony” szerkesztősége pályázatot hirdet egy humoreszkre, melynek tárgya a társadalmi vagy művészi életből lehet merítve. Első díj: egy drb 20 frankos arany, második díj: 10 frankos aranyban. Beküldési határidő folyó évi november 30. A pályázat eredménye a „Magyar Háziaszony” ez idei karácsonyi számában fog közzététetni s ugyanakkor szolgáltatnak ki a pályadíjak is. A pályaművek e czímen küldendők: „Magyar Háziaszony” szerkesztősége, Budapestén, nagyköröna-utca 19.

Kegyetlen anya. Székesfehérvárott Vájer Mária, ki férjétől Grimm Károlytól elválva él, hetekkel ezelőtt gyermeket szült s a pinczébe elásta. A rendőrség nesztől vevén a dolognak, Fűrész József rendőrbiztost bizta meg a nyomozással. Fűrésznek sikerült az asszonyt beismerésre bírni, sőt a feleszárának indult testet is feltalálni. Az asszonyt letartóztatták s átadták a kir. ügyésznek.

Ingatlanok birói árverése. Brassóban a telekkönyvi irattár helyiségeben 1886. évi október 30. án d. e. 9 órára Dosios N. Demeter csőd ügyében ingatlanai 13632 frt kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverezést bírósági kiküldött Maager József kir. közjegyző fogatosítja.

Feladás: Székelyudvarhelyi Központi Egyetem Könyvtára

HIRDETMÉNYEK.

Szám 6401./1886.

Árverési hirdetés.

Nagy-Selyk mezőváros tulajdonát képező italmérési jog folyó évi november hó 2-án reggeli 9 órakor nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek három egymásután következő évre, vagyis 1887. évi január 1-től 1889. évi december hó 31-ig haszonbérbe fog adadni.

Kikiáltási ár 1400 forint; az árverezni szándékozók kötelesek ezen összegnek 10%-át az árverés megkezdése előtt bántpénzzül letenni.

Az árverési feltételek mindennap reggeli 8 órától estéli 6 óráig Nagy-Selyk-községi irodájában megtekinthetők.

Az árverés a kitett határidőben Nagy-Selyk község irodai helyiségében alólirott vezetése mellett fog eszközöltetni.

Medgyes, 1886. szeptember 29.
Bolya-berethalmi járás főszolgabírája
(466) 3—3 Lendvay.

Szám 6966./1886.

Árverési hirdetés.

Baráthely község korcsmajogának három egymásután következő évre, vagyis 1887. évi január hó 1-jétől 1889. évi december hó 31-éig terjedő, időre nyilvános árverésen folyó évi november hó 3-án reggeli 9 órakor Baráthely község irodai helyiségében a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adadni.

Kikiáltási ár 500 forint; az árverezni szándékozók kötelesek ezen összegnek 10%-át az árverés megkezdése előtt bántpénzzül letenni.

Zárt ajánlatok csakis a szóbeli árverést megelőzőleg fogadtatnak el.

Az árverési feltételek úgy az alólirott hivatal, valamint a Baráthely községi irodában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Medgyes, 1886. október hó 5-én.
Bolya-berethalmi járás főszolgabírája
(473) 3—3 Lendvay.

Szám 6975./1886.

Árverési hirdetés.

Asszonyfalva község tulajdonát képező italmérési jog folyó évi november hó 6-án reggeli 9 órakor nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek három egymásután következő évre, vagyis 1887. évi január 1-től 1889. évi december hó 31-éig haszonbérbe fog adadni.

Kikiáltási ár:

- 1) a nagy korcsmára 500 frt,
- 2) a kis korcsmára 300 frt.

Az árverezni szándékozók kötelesek az árverés megkezdése előtt a kikiáltási árnak 10%-át bántpénzzül készpénzben letenni.

Zárt ajánlatok csakis a nyilván-

nos árverés megkezdése előtt fogadtatnak el.

A haszonbéri feltételek úgy alólirotnál, mint Asszonyfalva hivatalos helyiségében a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Az árverezés Asszonyfalva községben fog megtartatni.

Medgyes, 1886. október hó 8-án.
Bolya-berethalmi járás főszolgabírája
(493) 3—3 Lendvay.

Szám 7007./1886.

Árverési hirdetés.

Egerbég község tulajdonát képező italmérési jog három egymásután következő évre, azaz 1887. évi január 1-től 1889. évi december hó 31-ig terjedő időre nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek folyó évi november hó 8-án reggeli 9 órakor Egerbég községében tartandó versenyárgyaláson haszonbérbe fog adadni.

Kikiáltási ár:

- 1) a nagy korcsmára 600 frt,
- 2) az ellenőrző korcsmára 400 frt.

Az árverezni kívánók kötelesek az elsőnél 90 frt, a másodiknál 60 frt óvadékot az árverés megkezdése előtt letenni.

Zárt ajánlatok csakis a szóbeli árverés megkezdése előtt fogadtatnak el.

Az árverési feltételek úgy alólirott hivatalnál, mint a községi irodában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Medgyes, 1886. október hó 5-én.
Bolya-berethalmi járás főszolgabírája
(472) 3 3 Lendvay.

Sz. 7141—1886.

Árverezési hirdetmény.

Hásság község tulajdonát képező italmérési jog 3 egymásután következő évre, 1887. évi Január 1-től 1889. évi Deczember 31-ig árverés útján a legtöbbet ígérőnek folyó évi November hó 9-én délelőtti 10 órakor a községi irodában ki fog adadni.

Kikiáltási ár

- I. A községbeni korcsmának kikiáltási ára 500 frt. o. é.
- II. A mezei korcsmának 100 frt. o. é.

Az árverezni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át bántpénzzül letenni.

Az árverezési feltételek minden nap reggeli 8 órától délután 6-ig Hásság községi irodában, valamint a bolya-berethalmi járás szolgabírói hivatalánál megtekinthetők.

Medgyes, 1886. október 10-én.
Bolya-berethalmi járás főszolgabírája
(490) 2 3 Lendvay.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

KOVÁSZNAI és KERESZTESY NŐI DIVAT- ÉS ÖLTÖNYRAKTÁRA Brassóban, főtér

ajánlják a legnagyobb választékkal és legdivatosabb női ruhaszövetekkel újonnan elátott raktárukat, u. m. lyoni selyem, faillek, merwelieuzok, bársonyok, gyapju beige crepp, loden és cachmírok minden divatos színben és feketében. Női és férfi öltöny-kelmék (posztók), mosó creton satin és toilek a legszebb mintákban. Benedict Schroll-féle chiffon, shirting és vásznak minden szélességben. Női és gyermek szalmakalapok és hozzá tartozó díszek, u. m. csipke, virág, toll és szalagok; eső és napernyők, i. ha, selyem, czérnakésztyűk minden ruha színben; továbbá legújabb mintájú csipke- és juttefüggönyök terítők, sofa, futó- és falszőnyegek igen előnyös árak mellett.

Megrendeléseket elfogadnak menyasszonyi és séta-háziruhák, eső- és porköpeny, felsők, mantillok készítésére pontos kiszolgálást és jutányos árak mellett.

Minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Kiváló minőségű, tökéletes száraz, fiatal, kemény

tüzelő bükkfát

circa 115—130 centimeter hosszúságban, ajánlok méterönként (4 ürméter) 10 forintjával házhoz szállítva, és kérem szíves megrendeléseket Werzár Móríc ur főfőskereskedésébe a virág-soron, továbbá Wagner Henrik úr fűszerkereskedésébe az almasoron, vagy közvetlen hozzám intézni.

Fiblinger Ede,
buzasor 559. sz. a. Vasady-féle házban,
az udvaron, 2. lépcső II. emelet.

Mindenféle ruha- és kalapdiszek a legújabb divat szerint.

Laskai Árpád

(438) 5—20

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó, virág-sor 325. szám alatt)

ajánlja a t. cz. közönségnek az

ősz és téli évadra

újonnan berendezett üzletét, úgy mint: divatszövetekben, férfi s női őszi és téli szövetekben, flannel, fekete és színes cachmírok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, dísz-tollak, keztyűk stb. a legjutányosabb árak mellett.

Felső és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készíttetnek.

Nagy raktár férfi- és női fehérneműekben.

Zongora-, ének- s francia-órák.

Bátorkodom ezenel a n. érd. közönségnek tisztelettel jelenteni, hogy tanulókat s tanulónőket elfogadok teljes kiképzésre a zongorajátékban, éneken s a francia nyelvben.

Ugy előjegyzést felvesz, mint bővebb értesítést ad lakásán, Szentlélek-utca 109. sz. a. (földszint) naponként d. u. 2—4 óráig

(473) 2—3

Majay Alexandrina.

Járossy János

legelső és legrégibb temetkezési vállalata

Brassó, nagy-utca 519, szám alatt

ajánlja a n. érd. városi és vidéki közönségnek nagy raktárát dús választéku részben saját készítményű, részben bécsi gyártmányu temetkezési felszerelésekben a legjobb minőségben, a legfinomabbaktól a legolcsóbbakig mindennemű fakoporsóit a legolcsóbb árak mellett.

Ugyanitt kaphatók nagy választékban virágkoszorúk stb.

Sok évi közvetlen üzleti összeköttetés a legjobb és elsőrendű bécsi gyárakkal, nemkülönben az általános elismerésnek örvendő saját készítményei lehetővé teszik ezen első és legidősebb temetkezési vállalatnak, hogy egyrészt minden igényeknek pontosan és lelkiismeretesen megfelelhessen, másrészt oly olcsó árakat számítani, minőket más üzlet nem számíthat.

Előforduló alkalommal kéri a n. é. városi és vidéki közönség szíves látogatását

(543) 3—3

a temetkezési vállalat tulajdonosa

Járossy János.

Kincsem

Sorsjegy

1

11

sorsjegy

csak 10 ft

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. || 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, váci-utca 6. sz.